

צופי האח הגדול – עונה 5

באמצעות עו"ד רונאל פישר

- נ ג ד -

טהוניה רובל

באמצעות איתי וולך

כתב הגנה

ב"כ התובע : אנחנו נפתח בכמה קטעים שתועדו ויש בהם כדי לתרום להגנה, אח"כ ההגנה תוכל להתייחס לקטעים האלה בסיכומיה.

(צפייה ב-VTR)

ב"כ התובע מסכם : כמקובל התביעה תסכם תחילה. ראשית אני צופה בקטעים האלה לראשונה, אני לא יכולתי, כמי שמייצג את התביעה ואת הצופים שבבית, שלא להזדעזע ממש מהקטעים שנראו כאן. הם גובלים לטעמי באלימות של ממש. יחד עם זאת, כנגד הגב' רובל הועלתה טענה לשימוש מניפולטיבי בנרטיב ששב על עצמו פעם ועוד פעם הנוגע לעבר הקשה שלה, המשלב סבל כתוצאה ממחסור ובעיקר בפגיעה בכבודה על רקע אתני.

אני אומר ואני אומר את זה בכל רס, אילו זו הייתה הטענה כולה
אני הייתי שב בי מהישוב אלא שמהותה של הטענה הייתה שנושא
זה שימש לה כרדום לחפור בו ככל שהדבר נוגע להתפרצויות זעם
ניבולי פה וכל היוצא בזה שהיה בהם לפגוע ולעלות במי מדיירי
המעון שלכם. גב' רובל בחרה לכפור בהאשמות כנגדה ויחד עם זאת
כולנו זוכרים שבאותה נשימה ממש כאשר אני דחקתי אותה אל
הקיר וביקשתי אותה להצדיק את ההתנהגויות שלה בעבר שלה
הגב' הודתה שאין להצדיק. כלומר, אנו נמצאים בסיטואציה שבה
האדם עצמו מודה שהאשמה כנגדו יש בה ממש. הסנגור המלומד
חברי מר וולך שבכישרון מעלף הגן על הגב' רובל שלף שפן מכובעו
כאשר הצליח להעמיד הגנה שלפי טבעה ישנו שדונה שנמצאת בתוך
ליבה של מרשתתו ושמה מיכל והשדה הזו קופצת כל אימת שנאמר
דבר שיש בו כדי להזכיר לגב' רובל את העבר הקשה שלה ובעיקר
את הדברים שנוגעים למוצא שלה. בעניין הזה, הייתי מבקש לומר
כך, יתכן שההגנה הזו מקימה בליבנו את הצורך בפתיחת שער
הרחמים כמו גם עצם הסבל והכאב אבל הרעיון העקרוני שאומר
שאדם רשאי לנהוג בדרך לא ראויה בנו משום שהעבר שלו הוא נוקד
וקשה הוא הרעיון שביהמ"ש נתן עליו את הדת פעם ועוד פעם שאין
הדברים יכולים להיות כך. כולכם זוכרים את הפרשייה הקשה
משנוא של הגב' כרמלה בוחבוט שרצחה את בעלה לאחר שהוא פעל
כנגדה בדרכים לא נסבלות וכאשר ביהמ"ש נדרש להכריע בעניינה
כב' השופט קדמי שהיה מהגדולים שבין שופטי ביהמ"ש העליון
כתב בע"פ 6353/94 כרמלה בוחבוט נ' מדינת ישראל ממש כך
"ביהמ"ש מופקד על שלטון החוק ובתור שכזה עליו לעמוד על
משמר הערכים שהחוק נועד להגן עליהם וזאת גם במקום שהלב
נוטה לווייתורים". נדמה לי שהרעיון המרכזי בדברי ביהמ"ש העליון
נכונים גם בדברים שלנו אפשר שהלב מכתוב לנו הבנה והתחשבות,
במקרה של הגב' רובל אבל אין ספק שאתן לא פתורים מהאחריות
הערכית והמוסרית שקשורים בהחלטה אמיצה האומרת
שההאשמות היו במקומן לאור כל האמור לעיל אילו תשמע דעתי

שלי כי אז אתם המושבעים צריכים למצוא את הגב' רובל אשמה במיוחס לה.

ב"כ הנתבע מסכם : קודם כל זאת לא הפעם הראשונה רואה את הסרט הזה, ואני כל פעם מזועזע מחדש ממש רועד לי הגוף. אני הייתי רוצה לבקש מכם לקחת חצי דקה של שקט ולשים את עצמכם במקום שהיא הייתה בו ברגע הזה שרוני בא והטיח בה את הכל, אז אם אתם יכולים לקחת חצי דקה עם עצמכם ולחשוב על איך אתם הייתם מרגישים. את (טהוניה) תחשבי מחשבות שמחות. -ממתינים חצי דקה-

אני מאוד מקווה שמהו הרגיש אצלכם. אני יכול להבטיח לכם שמה שעבר עליה הוא פי כמה וכמה ממה שאתם הרגשתם. וכל זה אבל קרה כאן אחרי ארבעה ימים אז איך אתם הייתם מגיבים? לי מאוד קשה לדמיין איך אני הייתי מגיב, יכול להיות שאני הייתי קם ויוצא מהבית. לדעתי הדרך שמרשתי בחרה להתנהג בה זו הדרך הכי אמיצה והדרך הכי טבעית וזה להיכנס לסוג של הגנה על עצמה. תעזבו את כל העדה האתיופית, הגנה על עצמה. אפשר אבל להגיד שזה משהו שהיא בעצם עושה פה ברוב העונה הזו והשהות שלה בבית, היא מגנה על עצמה. מרשתי יודעת שיש לה חסרונות והיא כמעט כל יום מציינת את זה שהיא מדברת לא יפה ועם כמה שמגיע לה כאן להתגונן זה עדיין לא מצדיק את הדרך שבה היא עושה את זה ואמרה כאן אתמול ואומרת את זה כמעט כל יום. הביאו לכאן עדה את ענת וגם היא אמרה שבתוך הבית הזה בלתי אפשרי לעשות שינוי, כל הלחץ פה וכל המתחים. מרשתי, לפחות לפי איך שאני מבין, מאוד מאוד רוצה לשנות אבל פשוט בבית הזה היא לא מסוגלת בגלל כל מה שהיא עברה כאן בבית וגם בגלל כל מיני דברים שהיא עברה בעבר שלה, אבל העובדה שהעדה ענת באה ואמרה פה שהיא לא מסוגלת לא משנה מה להעמיד אותה להדחה מראה שהיא כן מאמינה שמרשתי רוצה לעשות את השינוי הזה ואיך שהיא תצא מהבית הזה אני בטוח גם שהיא תעשה אותו. שאלתי גם את ענת אם אי פעם היא חשבה למה מרשתי ככה? למה היא צועקת? תחשבו גם.

ב"כ התובע : תודה רבה לך. תברר עם מרשתך אם היא רוצה להגיד משהו.

טהוניה : כן. אני חושבת שהטענה כלפיי לגבי הצופים, היא טענה שחלק ממנה אני מסכימה איתה וחלק ממש לא. לא מסכימה בשום דרך בעניין הבוטות וההתנהגות. כמו ששמתם לב בסרטון שהוצג כרגע בעצם חוויתי דבר לא נעים, דבר שאתה לא רוצה להגיע אליו לא משנה מה, אחרי שאתה עובר את התהליך של החיים שלך ואחרי שאתה מגיע לכאן וחווה אותו כאן בגיל 25, אתה מרגיש שהגעת לאיזשהו שלב בחיים שלך אז לא בא לך להיות שם אז אוטומטית אתה חוזר להיות מי שהיית שם. ידעת שבדרך הזו אתה יכול להינצל מזה. תראה כוח תראה שאתה לא מפחד וכך קרה לי וכך נמשכה כל העונה ואני מאמינה שאני אסיים בדרך הזו ואני מאמינה שזה מה שיקרה כאן וכך ידעתי לשמור על עצמי. וכשאני אצא מהמקום הזה אני אקח איתי המון, לטוב ולרע, אבל זה משהו שיישאר איתי עד סוף העונה כל ההתפרצות. מה שחוויתי לא רק בחוץ זה גם פה, אז אני מצטערת שאני כזו. מתנצלת. אבל תצטרכו לשרוד איתי עוד כמה ימים. זה מה שיש לי להגיד.